

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO NORVEŠKO
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Norveško o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, podpisane 18. februarja 2008 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Kraljevina Norveška podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen v posvetovanju s pristojnim organom Kraljevine Norveške ter predstavlja skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kraljevine Norveške glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 17. julija 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na sporazum.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna:

- v Republiki Sloveniji v Uradnem listu Republike Slovenije št. 7/09-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>);
- na Norveškem na <https://www.regjeringen.no/no/tema/okonomi-og-budsjett/skatte-og-avgifter/skatteavtaler-mellom-norge-og-andre-stat/id417330/>.

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Kraljevine Norveške glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 17. julija 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za to konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kraljevine Norveške v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 17. julij 2019 za Kraljevino Norveško.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. november 2019 za Kraljevino Norveško.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. maja 2020 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO NORVEŠKO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Republika Slovenija in Kraljevina Norveška sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in kreptvi sodelovanja v davčnih zadevah,

dogovorili:

I. POGLAVJE PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih izplačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

- a) na Norveškem:
 - (i) davek od skupnega dohodka (skatt på alminnelig inntekt),
 - (ii) davek od osebnega dohodka (skatt på personinntekt),
 - (iii) posebni davek od dohodka od nafte (særlig skatt på petroleumsinntekt),
 - (iv) davek od rente od proizvodnje električne energije (grunnrenteskatt på inntekt fra produksjon av vannkraft),
 - (v) davčni odtegljaj od dividend (kildeskatt på utbytter),
 - (vi) davek od prejemkov umetnikov in športnikov nerezidentov (skatt på honorar til utenlandske artister m.v.)(v nadaljevanju »norveški davek«);
- b) v Sloveniji:
 - (i) davek od dohodka pravnih oseb,
 - (ii) dohodnina(v nadaljevanju »slovenski davek«).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki jih poleg obstoječih davkov ali namesto njih uvede ena ali druga država pogodbenica po datumu podpisa konvencije. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

II. POGLAVJE OPREDELITEV IZRAZOV

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraz »Norveška« pomeni Kraljevino Norveško, vključno z vsemi območji zunaj ozemeljskih voda Kraljevine Norveške, kjer lahko Kraljevina Norveška po norveški zakonodaji in v skladu z mednarodnim pravom uveljavlja svoje pravice do morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov; izraz ne zajema Svalbarda, Jan Mayna in norveških odvisnih ozemelj (»biland«);
- b) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije in tista morska območja, na katerih lahko Slovenija uveljavlja svoje suverene pravice ali jurisdikcijo v skladu s slovensko zakonodajo in mednarodnim pravom;
- c) izraz »državljeni« pomeni:
 - (i) vse posameznike, ki imajo državljanstvo države pogodbenice;

- (ii) vse pravne osebe, osebne družbe ali združenja, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici;
- d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita Norveško ali Slovenijo, kakor zahteva sobesedilo;
- g) izraz »podjetje« se nanaša na kakršno koli poslovanje;
- h) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, oziroma podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- i) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če se z ladjo ali letalom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- j) izraz »pristojni organ« pomeni:
 - (i) na Norveškem: ministra za finance ali ministrovega pooblaščenega predstavnika;
 - (ii) v Sloveniji: Ministrstvo za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- k) izraz »poslovanje« vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);

- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je sedež njene dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora ali svetovanja v zvezi z njimi je stalna poslovna enota samo, če tako gradbišče, projekt ali dejavnost traja več kakor dvanajst mesecev.

4. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se šteje, da so, kadar podjetje države pogodbenice opravlja storitve v drugi državi pogodbenici:

- a) prek posameznika, ki je navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki presegajo skupno 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, in več kot 50 odstotkov bruto prihodkov, ki se pripisujejo aktivnim poslovnim dejavnostim podjetja v tem obdobju ali obdobjih, izhaja iz storitev, ki se v tej drugi državi opravijo prek tega posameznika, ali
- b) v obdobju ali obdobjih, ki presegajo skupno 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, in se te storitve pri istem projektu ali povezanih projektih opravijo prek enega ali več posameznikov, ki opravljajo storitve v tej državi ali so navzoči v tej državi zaradi opravljanja takih storitev,

dejavnosti v zvezi z izvajanjem storitev v tej drugi državi opravljene prek stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje v tej drugi državi, razen če te dejavnosti niso omejene na tiste iz petega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah navedenega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

5. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, navedenih v pododstavkih a) do e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja peti odstavek 5. člena te konvencije:

**13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
(Možnost A)**

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *petem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti,

omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za peti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Peti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

6. [NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz petega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah navedenega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalno prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v

določbah 5. člena konvencije.

7. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča sedmi odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

8. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

III. POGLAVJE OBDAVČEVANJE DOHODKA

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Izraz »nepremičnine« ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.
4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se lahko obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je prej navedeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.
2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.
4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat skladen z načeli tega člena.
5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.
7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z opravljanjem ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.
2. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe pri interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo za dobiček norveško-dansko-švedskega konzorcija za letalski prevoz Scandinavian Airlines System (SAS), vendar samo za toliko dobička SAS Norge AS, norveškega partnerja Scandinavian Airlines System, ki je v sorazmerju z njegovim deležem v tej organizaciji.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se vzpostavijo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in sicer v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presežati:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [0 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima v neposredni lasti najmanj 15 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]
- b) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [ali v primeru Norveške 0 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik rezident Norveške, ki je družbenik v norveški osebni družbi in ima sam ali skupaj z drugimi takimi družbeniki neposredno v lasti najmanj 15 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavka a in b drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavka a in b drugega odstavka 10. člena konvencije se uporabljata le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- c) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih. Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Kadar dividende dobi in je njihov upravičeni lastnik vlada države pogodbenice, se take dividende obdavčijo samo v tej državi. V tem odstavku izraz »vlada države pogodbenice« vključuje:

- a) v primeru Norveške: Centralno banko Norveške in Vladni pokojninski sklad;
- b) v primeru Slovenije: Banko Slovenije.

4. Izraz »dividende«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli, ter dohodek, ki se obravnava kot dividende po davčni zakonodaji države pogodbenice, katere rezident je družba, ki dividende deli.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in sicer v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo vladi druge države pogodbenice, oproščene davka v prvi omenjeni državi. V primeru Slovenije so obresti, ki nastanejo na Norveškem in se plačajo za posojilo, za katero je v imenu Republike Slovenije dala poroštvo ali ga zavarovala Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana, kot je za to pooblaščen po notranjem pravu, oproščene davka na Norveškem.

4. V tretjem odstavku izraz »vlada druge države pogodbenice«:

(a) v primeru Norveške vključuje:

- (i) državo Norveško, njeno politično enoto ali lokalno oblast,
- (ii) Centralno banko Norveške,
- (iii) Vladni pokojninski sklad,
- (iv) Norveški inštitut za zavarovanje izvoznih kreditov,
- (v) Eksportfinans ASA in
- (vi) katero koli institucijo, ki je v celotni ali delni lasti vlade Norveške, kot se sproti dogovarjata pristojna organa držav pogodbenic;

(b) v primeru Slovenije vključuje:

- (i) državo Slovenijo, njeno politično enoto ali lokalno oblast,
- (ii) Banko Slovenije in
- (iii) katero koli institucijo, ki je v celotni ali delni lasti vlade Slovenije, kot se sproti dogovarjata pristojna organa držav pogodbenic.

5. Izraz »obresti«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in zlasti dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

6. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

7. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se

plačajo obresti ter take obresti krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

8. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in sicer v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska teh licenčnin in avtorskih honorarjev. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.

3. Izraz »licenčnine in avtorski honorarji«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ali premoženja v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi.
4. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic ali kakršnega koli primerljivega deleža, katerega vrednost v več kot 50 odstotkih neposredno ali posredno izhaja iz nepremičnine, ki je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prejšnjih odstavkih, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

DOHODEK IZ ZAPOSILITVE

1. Ob upoštevanju določb 15., 17., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.
2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:
 - a) je prejemnik navzoč v tej drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, in
 - b) prejemek plača delodajalec, ki je rezident iste države kot prejemnik in ne opravlja dejavnosti posojanja delavcev, ali se ta plača v njegovem imenu in
 - c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v tej drugi državi.
3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji, s katero podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči v tej državi.
4. Kadar rezident države pogodbenice dobi prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na letalu, se tak prejemek obdavči samo v tej državi.

15. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 7. in 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalci ali športniki izvajajo v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev druge države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

17. člen

POKOJNINE, RENTE, PLAČILA IZ NASLOVA SOCIALNE VARNOSTI IN PREŽIVNINE

1. Pokojnine (vključno z državnimi pokojninami in plačili iz naslova socialne varnosti) ter rente, plačane rezidentu države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej državi.

2. Take pokojnine (vključno z državnimi pokojninami in plačili iz naslova socialne varnosti) ter rente pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in sicer v skladu z zakonodajo te države, vendar tako obračunani davek ne sme presegati 15 odstotkov bruto zneska teh plačil.

3. Izraz »renta« pomeni določen znesek, ki se posamezniku redno izplačuje ob določenem času vse življenje ali v določenem ali določljivem časovnem obdobju, z obveznostjo izplačevanja v zameno za ustrezen in v celoti vplačan znesek v denarju ali denarni vrednosti.

4. Preživnine in druga sredstva za vzdrževanje, plačana rezidentu države pogodbenice, se obdavčijo samo v tej državi. Preživnine ali druga sredstva za vzdrževanje, ki jih rezident ene od držav pogodbenic plačuje rezidentu druge države pogodbenice, pa se v višini, v kateri se plačniku zanje ne priznava olajšava, obdavčijo samo v prvi omenjeni državi.

18. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
 - b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2. Določbe 14., 15. in 16. člena se razen za pokojnine uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

19. člen

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.
2. V zvezi s študijskimi pomočmi, štipendijami in prejemki iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku, je študent ali pripravnik iz prvega odstavka med takim izobraževanjem ali usposabljanjem dodatno upravičen do istih davčnih oprostitev, olajšav in znižanj, ki veljajo za rezidente obiskane države pogodbenice.

20. člen

DEJAVNOSTI NA MORJU

1. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na druge določbe te konvencije.
2. Ob upoštevanju tretjega in četrtega odstavka tega člena se šteje, da oseba, ki je rezident države pogodbenice in v drugi državi pogodbenici opravlja dejavnosti na morju, povezane z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njunih naravnih virov v tej drugi državi, opravlja tako poslovno dejavnost v tej drugi državi prek stalne poslovne enote v njej.
3. Določbe drugega odstavka in pododstavka b) šestega odstavka se ne uporabljajo, če se dejavnosti opravljajo v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 30 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu. Vendar se v tem odstavku:
 - a) dejavnosti, ki jih opravlja podjetje, povezano z drugim podjetjem, štejejo kot dejavnosti podjetja, s katerim je povezano, če so te dejavnosti v veliki meri enake tistim, ki jih opravlja zadnje omenjeno podjetje;
 - b) dve podjetji štejeta za povezani, če:

- (i) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- (ii) je ista oseba ali več oseb posredno ali neposredno udeleženi pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu obeh podjetij.

4. Dobiček, ki ga doseže rezident države pogodbenice pri prevažanju zalog ali osebja na kraj ali med kraji, kadar se dejavnosti, povezane z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov, opravljajo v državi pogodbenici, ali pri delu z vlačilci in drugimi pomožnimi plovili za take dejavnosti, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je podjetje.

5. a) Ob upoštevanju pododstavka b) tega odstavka se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, povezane z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov v tej drugi državi pogodbenici, se lahko v obsegu, v kakršnem se naloge izvajajo na morju v tej drugi državi, v tej drugi državi tudi obdavčijo. Taki prejemki pa se lahko obdavčijo samo v prvi omenjeni državi, če se zaposlitev izvaja na morju za delodajalca, ki ni rezident druge države, in sicer v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 30 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu.

b) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja na ladji ali letalu, ki prevažata zaloge ali osebje na kraj ali med kraji, kadar se dejavnosti, povezane z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov, opravljajo v drugi državi pogodbenici, ali iz zaposlitve, ki se izvaja na vlačilcih ali drugih pomožnih plovilih za take dejavnosti, se lahko obdavčijo v državi pogodbenici, katere rezident je podjetje, ki opravlja take dejavnosti.

6. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo:

- a) pravic do raziskovanja ali izkoriščanja ali
- b) premoženja, ki je v drugi državi pogodbenici in se uporablja v zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna ali podzemlja ali njihovih naravnih virov v tej drugi državi, ali
- c) delnic, katerih vrednost ali večji del vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz takih pravic ali takega premoženja oziroma iz takih pravic in takega premoženja skupaj,

se lahko obdavči v tej drugi državi.

V tem odstavku »pravice do raziskovanja ali izkoriščanja« pomenijo pravice do sredstev, ki bodo proizvedena pri raziskovanju ali izkoriščanju morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov v drugi državi pogodbenici, vključno s pravicami do deležev pri takih sredstvih ali do koristi od njih.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident

države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

IV. POGLAVJE METODA ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

22. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. V skladu z določbami in ob upoštevanju omejitev po zakonih držav pogodbenic (ki se občasno lahko spremenijo, ne da bi se spremenilo njihovo glavno načelo), kadar rezident države pogodbenice dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v drugi državi pogodbenici.

Tak odbitek pa ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka, ki se nanaša na dohodek, ki se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka tega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

V. POGLAVJE POSEBNE DOLOČBE

23. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da priznava rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, osmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri

ugotavljanju obdavčljivega dobička takega podjetja lahko odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana nobenemu obdavčevanju ali nobeni zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

24. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 23. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prejema prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Če se pristojnemu organu zdi ugovor upravičen in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic dosegla dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno, pa tudi prek skupne komisije, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

25. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme na podlagi prvega odstavka, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede

davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali sodnih odločbah. Ne glede na to se informacije, ki jih pridobi država pogodbenica, lahko uporabljajo za druge namene, kadar se v take druge namene lahko uporabljajo po zakonih obeh držav in če pristojni organ države, ki podatke daje, tako uporabo dovoli.

3. V nobenem primeru se določbe prvega in drugega odstavka ne razlagajo tako, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonih ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če ta druga država sama morda ne potrebuje takih informacij za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kot da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kot da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna ustanova, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

26. člen

POMOČ PRI POBIRANJU DAVKOV

1. Državi pogodbenici si pomagata pri davčni izterjavi. Pomoč ni omejena s 1. in 2. členom. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe tega člena.

2. Izraz »davčna terjatev« v tem členu pomeni dolgovani znesek davkov vseh vrst in opisov, uvedenih v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčenje na taki podlagi ni v nasprotju s to konvencijo ali drugimi instrumenti, katerih članici sta državi pogodbenici, vključno z obrestmi, upravnimi kaznimi in stroški izterjave ali zavarovanja tega zneska.

3. Kadar je davčna terjatev države pogodbenice izterljiva po zakonodaji te države, dolžnik pa takrat po zakonodaji te države izterjave ne more preprečiti, to davčno terjatev na zahtevo pristojnega organa te države sprejme v izterjavo pristojni organ druge države. To davčno terjatev izterja druga država v skladu z določbami svoje zakonodaje, ki se uporablja pri izterjavi in pobiranju njenih davkov.

4. Kadar je davčna terjatev države pogodbenice taka, da ta država po svojem pravu lahko izvede ukrepe zavarovanja, s katerimi zagotovi izterjavo, to davčno terjatev na zahtevo pristojnega organa te države sprejme pristojni organ druge države zaradi izvedbe ukrepov zavarovanja. Ta druga država izvede ukrepe zavarovanja te davčne terjatve v skladu z določbami svoje zakonodaje, kot če bi bila to njena terjatev, tudi če med izvajanjem teh

ukrepov ta davčna terjatev ni izterljiva v prvi državi ali če ima dolžnik pravico izterjavo preprečiti.

5. Ne glede na določbe tretjega in četrtega odstavka v tej državi za davčno terjatev, ki jo je država pogodbenica sprejela za namene tretjega ali četrtega odstavka, ne veljajo roki ali prednostna obravnava, ki se uporabljajo za davčne terjatve po zakonodaji te države že samo zaradi njihove narave. Davčna terjatev, ki jo je sprejela država pogodbenica za namene tretjega ali četrtega odstavka, v tej državi ne bo prednostno obravnavana niti po zakonodaji, ki za to davčno terjatev velja v drugi državi pogodbenici.

6. Obstoj, veljavnost ali višina davčne terjatve države pogodbenice ne bodo predmet postopka pred sodišči ali upravnimi telesi druge države pogodbenice.

7. Če kadar koli po zahtevi, ki jo da država pogodbenica na podlagi tretjega ali četrtega odstavka, in preden druga država pogodbenica izterja in pošlje to davčno terjatev prvi državi, ta davčna terjatev ni več:

- a) pri zahtevah po tretjem odstavku davčna terjatev prve države, ki je izterljiva po njeni zakonodaji, in dolžnik takrat po zakonodaji te države izterjave ne more preprečiti ali
- b) pri zahtevah po četrtem odstavku davčna terjatev prve države, za katero ta država po svoji zakonodaji lahko izvede ukrepe zavarovanja, da zagotovi izterjavo,

pristojni organ prve države o tem takoj uradno obvesti pristojni organ druge države in glede na izbiro druge države prva država začasno ali trajno umakne svojo zahtevo.

8. V nobenem primeru se določbe tega člena ne razlagajo tako, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvajajo upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) da izvajajo ukrepe, ki bi bili v nasprotju z javnim redom;
- c) da zagotovi pomoč, če druga država pogodbenica ni izvedla vseh razumnih ukrepov za izterjavo oziroma zavarovanje, ki jih ima na voljo po svoji zakonodaji ali v skladu z upravno prakso;
- d) da zagotovi pomoč, kadar je jasno, da upravno breme te države ni v sorazmerju s koristjo, ki naj bi jo imela druga država pogodbenica.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

1. Nobena določba te konvencije ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

2. Če zaradi davčnih ugodnosti članov diplomatskih predstavništva in konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih mednarodnih sporazumov dohodki niso obdavčeni v državi sprejema, ima pravico do obdavčitve država pošiljateljica.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom *dohodka* ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

VI. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

28. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Državi pogodbenici se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki se po njuni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila.
2. Ta konvencija se uporablja:
 - a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodke, dosežene 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija;
 - b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati ta konvencija.
3. Sporazum med Kraljevino Norveško in Socialistično federativno republiko Jugoslavijo o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, ki je bila podpisan 1. septembra 1983 v Oslu, se v odnosih med Kraljevino Norveško in Republiko Slovenijo preneha uporabljati z dnem, ko se začne uporabljati ta konvencija.

29. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je ena država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od dneva začetka njene veljavnosti. V takem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodke, dosežene 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;

- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta ju za to pravilno pooblastili njuni vladi, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 18. februarja 2008 v slovenskem, norveškem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo

Za Kraljevino Norveško

Andrej Bajuk

Kristin Halvorsen

Protokol h Konvenciji med Republiko Slovenijo in Kraljevino Norveško o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka

Ob podpisu Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Norveško o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka sta se podpisana sporazumela, da sta naslednji določbi sestavni del te konvencije:

V zvezi z 10. členom (Dividende)

V skladu z dogovorom med pristojnima organoma držav pogodbenic izraz »vlada države pogodbenice« v tretjem odstavku v primeru Slovenije pomeni tudi vsak pozneje ustanovljen sklad, ki po notranjem pravu opravlja podobne naloge za vlado kot sklad iz pododstavka a) tretjega odstavka.

V zvezi z 11. členom (Obresti)

V skladu z dogovorom med pristojnima organoma držav pogodbenic izraz »vlada« v četrtem odstavku v primeru Slovenije pomeni tudi vsak pozneje ustanovljen sklad, ki po notranjem pravu opravlja podobne naloge za vlado kot sklad iz točke (iii) pododstavka a) četrtega odstavka.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta ju za to pravilno pooblastili njuni vladi, podpisala ta protokol.

NEURADNI PREVOD

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 18. februarja 2008 v slovenskem, norveškem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo

Andrej Bajuk

Za Kraljevino Norveško

Kristin Halvorsen